

Plastikoa eta beira

Bazen behin, Vic lautadan laborategi bat. Espazio txiki eta erosoa zen, tiradera askoko altzari zuriz inguratua, eta substantzia arriskutsu asko zituen.

Bi neska, nortasun guztiz desberdinekin, lanean ari ziren bertan. Gal·la oso atsegina, arduratsua eta antolatua zen, eta bere lankidea, Èlia, guztiz kontrakoa zen. Ez zen atsegina, ez zitzaion gustatzen konpainia eta oso desantolatua zen.

Haien arteko desberdintasunek eztabaidak eragin zituzten lanean ari zirela. Lehenengo esperimentuan, ur izoztuaren lagin bat berotu behar izan zuten ur-bainu batean. Gal·lak izendatutako ontzia aldatu nahi izan zuen irakaslearekin kontsultatu gabe. Èliak protestatu egin zuen, baina biek ez zioten besteari kasurik egin. Irakasleak esperimentua gelditu eta prozedura elkarrekin egiaztatu eta ekipamendu zuzena erabili behar zutela azaldu zien hasi aurretik.

Beste esperimentu batean, lagin bat labe batean berotu behar izan zuten. Oraingoan, Èliak plastikozko ontzi bat aukeratu zuen, tenperatura jasan zezakeen egiaztatu gabe. Ikaskide batek irakasleari abisua eman zion sartu aurretik. Irakasleak gogorarazi zien material bakoitzak bere mugak dituela eta zalantzarik bazuten galdetu behar

ziotela. Gal·lak eta Èliak elkarri berriro leporatu zioten elkarlanean aritu beharrean.

Astelehen arrunt batean, bi neskek esperimentu bat egin zuten azido oso sendo eta arriskutsu bat erabiliz. Prozeduraren une batean, azidoa ontzi batean bota behar zutela esaten zuen, baina material mota zehazten ez zuenez —beira edo plastikoa—, Gal·la eta Èlia eztabaidatzen hasi ziren zein mota erabili esperimenturako. Eztabaidaren erdian, beirazko ontziak plastikozkoari xuxurlatu zion:

“Eztabaidatzeari utzi behar diogu.”

“Zurekin ados nago, lagun. Eztabaidan jarraitzen badute, inork ez du ezer ikasiko.”

Gal·lak eta Èliak, eztabaidan hain murgilduta zeudenez, ezen ez baitzuten beste ezer nabaritu, bat-batean kli-kli eta pla-pla oso arraro bat entzun zuten.

Edalontziei begiratu zieten… eta edalontziak haiei begira zeuden.

“Ei!” esan zuen beirazko ontziak. “Ez dago eztabaidatzeko beharrik.” «Gutako bakoitza gauza desberdinetarako ona da».

«Hori da», gaineratu zuen plastikozko ontziak. «Garrantzitsuena galderak egitea, entzutea eta elkarrekin lan egitea da».

Bi neskak aho bete hortz geratu ziren. Inork ez zien inoiz aholku hain argirik eman… are gutxiago edalontzi bat!

Orduan, irakaslea agertu zen irribarre handi batekin eta lasai azaldu zuen zein edalontzi zen seguruena jarduera horretarako. Gal·lak eta Èliak baietz egin zuten buruarekin, apur bat lotsatuta, baina baita lasaituta ere.

«Barkatu», esan zuen Gal·lak.

«Bai, hobe da lankidetzan aritzen bagara», gaineratu zuen Èliak.

Praktikaren amaieran, bi neskek elkarrekin lan egiten ikasi zuten, beren desberdintasunak alde batera utziz emaitza ona lortzeko. Taldean lan egiten duzunean, gehiago ikasten baita. Azkenean, ikaskide onak izateaz gain, lagunak bihurtu ziren, eta hor amaitu da istorioa.

Egileak:

Aminata Diarra, Marta Gomez eta Erola Rotllant.

Institut de Vic

Kimika Saila

2025-2026 ikasturtea

QUD0 Analisi eta Kalitate Kontrolerako Laborategia